

Projekt z dnia 16 lutego 2009 r.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia.....2009 r.

w sprawie ogólnych zezwoleń dewizowych

Na podstawie art. 7 ustawy z dnia 27 lipca 2002 r. - Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 141, poz. 1178, z późn. zm.²⁾) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie - należy przez to rozumieć ustawę z dnia 27 lipca 2002 r. - Prawo dewizowe;
- 2) krajach BIT - należy przez to rozumieć kraje trzecie, z którymi Rzeczpospolitą Polską wiążą umowy o wzajemnym popieraniu i ochronie inwestycji;
- 3) nierezydentach z krajów BIT - należy przez to rozumieć osoby fizyczne, osoby prawne oraz inne podmioty, posiadające zdolność zaciągania zobowiązań i nabywania praw we własnym imieniu, mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w krajach BIT; przez nierezydentów z krajów BIT należy także rozumieć znajdujące się w tych krajach oddziały, przedstawicielstwa i przedsiębiorstwa utworzone przez rezydentów lub nierezydentów z innych krajów.

2. Na równi z krajami BIT traktuje się kraje trzecie, z którymi Wspólnoty Europejskie i ich Państwa Członkowskie zawarły wiążące Rzeczpospolitą Polską umowy o partnerstwie i współpracy, umowy o stowarzyszeniu lub inne podobne umowy, zawierające postanowienia zobowiązujące do zapewnienia swobody przepływu kapitału w zakresie związanym z dokonywaniem inwestycji bezpośrednich, likwidacją tych inwestycji oraz transferem uzyskanych z nich przychodów.

---

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej - finanse publiczne na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 16 listopada 2007 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 216, poz. 1592).

²⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2003 r. Nr 228, poz. 2260, z 2004 r. Nr 91, poz. 870 i Nr 173, poz. 1808, z 2006 r. Nr 157, poz. 1119, z 2007 r. Nr 61, poz. 410, z 2008 r. Nr 228, poz. 1506 oraz z 2009 r. Nr 18, poz. 97.

3. Na równi z nierezydentami z krajów BIT traktuje się nierezydentów z krajów, o których mowa w ust. 2.

Rozdział 2

Zezwolenia na odstępowanie od ograniczeń w dokonywaniu obrotu dewizowego z zagranicą

§ 2. Zezwala się na:

- 1) przekazywanie przez rezydentów do krajów BIT, za pośrednictwem uprawnionych banków, krajowych lub zagranicznych środków płatniczych, z przeznaczeniem na podjęcie lub rozszerzenie w tych krajach działalności gospodarczej, w tym na nabycie nieruchomości na potrzeby tej działalności;
- 2) nabywanie przez rezydentów w krajach BIT:
  - a) udziałów i akcji w spółkach mających siedzibę w krajach BIT, a także obejmowanie udziałów i akcji w takich spółkach,
  - b) jednostek uczestnictwa w funduszach zbiorowego inwestowania, mających siedzibę w krajach BIT,
  - c) dłużnych papierów wartościowych o rocznym lub dłuższym terminie wykupu, wyemitowanych bądź wystawionych przez nierezydentów z krajów BIT;
- 3) nabywanie przez rezydentów w kraju:
  - a) udziałów i akcji w spółkach mających siedzibę w krajach trzecich, a także ich obejmowanie w kraju,
  - b) jednostek uczestnictwa w funduszach zbiorowego inwestowania mających siedzibę w krajach trzecich,
  - c) dłużnych papierów wartościowych o rocznym lub dłuższym terminie wykupu wyemitowanych bądź wystawionych przez nierezydentów z krajów trzecich;
- 4) nabywanie przez rezydentów w kraju dłużnych papierów wartościowych o terminie wykupu krótszym niż rok oraz wierzytelności i innych praw, których wykonywanie następuje poprzez dokonywanie rozliczeń pieniężnych, zbywanych w kraju przez nierezydentów z krajów trzecich, w zakresie w jakim jest dozwolone zbywanie ich w kraju przez tych nierezydentów na podstawie ustawy lub zezwolenia dewizowego;
- 5) nabywanie przez rezydentów w czasie pobytu w krajach trzecich walut obcych będących prawnym środkiem płatniczym w tych krajach, zbywanych przez nierezydentów z krajów trzecich w zamian za inne wartości dewizowe lub krajowe środki płatnicze, w celu ich wydatkowania w tych krajach na pokrycie zobowiązań powstałych zgodnie z ustawą lub zezwoleniem dewizowym;
- 6) zbywanie przez rezydentów w krajach trzecich wierzytelności i innych praw, których wykonywanie następuje poprzez dokonywanie rozliczeń pieniężnych, powstałych w obrocie z nierezydentami z tych krajów na podstawie zezwolenia dewizowego;
- 7) zbywanie w kraju przez nierezydentów z krajów trzecich wierzytelności i innych praw, których wykonywanie następuje poprzez dokonywanie rozliczeń pieniężnych, powstałych w obrocie z rezydentami na podstawie zezwolenia dewizowego;

- 8) zbywanie w kraju przez nierezydentów z krajów trzecich, w ramach likwidacji mienia dokonywanej w związku ze zmianą statusu dewizowego, papierów wartościowych dłużnych o terminie wykupu krótszym niż rok oraz wierzytelności i innych praw, których wykonywanie następuje poprzez dokonywanie rozliczeń pieniężnych, nabytych przez nich przed uzyskaniem statusu nierezydenta z kraju trzeciego;
- 9) otwieranie przez rezydentów rachunków w bankach i oddziałach banków mających siedzibę w krajach trzecich, w celu gromadzenia na tych rachunkach krajowych lub zagranicznych środków płatniczych uzyskanych w tych krajach zgodnie z ustawą lub zezwoleniem dewizowym lub przekazanych z kraju na cele zgodne z ustawą lub zezwoleniem dewizowym, pod warunkiem, że rachunki te będą wykorzystywane wyłącznie do dokonywania rozliczeń z nierezydentami z tytułów zgodnych z ustawą lub zezwoleniem dewizowym;
- 10) otwieranie przez polskie przedstawicielstwa dyplomatyczne, urzędy konsularne i inne polskie przedstawicielstwa oraz misje specjalne, korzystające z immunitetów i przywilejów dyplomatycznych lub konsularnych, znajdujące się w krajach trzecich, rachunków w bankach i oddziałach banków mających siedzibę w tych krajach;
- 11) dokonywanie przez rezydentów i nierezydentów z krajów trzecich rozliczeń pieniężnych w wykonaniu czynności określonych w pkt 2-10.

Rozdział 3

Zezwolenie na odstępowanie od obowiązku związanego z wywozem za granicę oraz przywozem do kraju wartości dewizowych lub krajowych środków płatniczych

§ 3. Zezwala się rezydentom i nierezydentom przekraczającym granicę państwową z innymi państwami obszaru Schengen na odstępowanie od obowiązku zgłaszania organom celnym lub organom Straży Granicznej przywozu do kraju oraz wywozu za granicę złota dewizowego lub platyny dewizowej bez względu na ilość, oraz krajowych lub zagranicznych środków płatniczych o wartości przekraczającej łącznie równowartość 10.000 euro.

Rozdział 4

Zezwolenia na odstępowanie od obowiązku związanego z rozliczeniami w kraju w obrocie dewizowym

§ 4. Zezwala się rezydentom i nierezydentom na dokonywanie w kraju rozliczeń związanych z obrotem dewizowym bez pośrednictwa uprawnionego banku, o ile jedną ze stron rozliczenia jest konsument w rozumieniu art. 22¹ ustawy z dnia 23 kwietnia

1964 r. - Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z późn. zm.³⁾), a rozliczenie następuje w sposób bezgotówkowy.

§ 5. Zezwala się rezydentom i nierezydentom na dokonywanie w kraju rozliczeń związanych z obrotem dewizowym bez pośrednictwa uprawnionego banku, o ile rozliczenia takie dokonywane są między osobami fizycznymi w zakresie niezwiązanym z działalnością gospodarczą.

Rozdział 5

Przepisy końcowe

§ 6. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 4 września 2007 r. w sprawie ogólnych zezwoleń dewizowych (Dz. U. Nr 168, poz. 1178 oraz z 2008 r. Nr 53, poz. 317).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 7 dni od dnia ogłoszenia.

.....
Minister Finansów

---

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149, poz. 703, z 1997 r. Nr 43, poz. 272, Nr 115, poz. 741, Nr 117, poz. 751 i Nr 157, poz. 1040, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 i Nr 117, poz. 758, z 1999 r. Nr 52, poz. 532, z 2000 r. Nr 22, poz. 271, Nr 74, poz. 855 i 857, Nr 88, poz. 983 i Nr 114, poz. 1191, z 2001 r. Nr 11, poz. 91, Nr 71, poz. 733, Nr 130, poz. 1450 i Nr 145, poz. 1638, z 2002 r. Nr 113, poz. 984 i Nr 141, poz. 1176, z 2003 r. Nr 49, poz. 408, Nr 60, poz. 535, Nr 64, poz. 592 i Nr 124, poz. 1151, z 2004 r. Nr 91, poz. 870, Nr 96, poz. 959, Nr 162, poz. 1692, Nr 172, poz. 1804 i Nr 281, poz. 2783, z 2005 r. Nr 48, poz. 462, Nr 157, poz. 1316 i Nr 172, poz. 1438, z 2006 r. Nr 133, poz. 935 i Nr 164, poz. 1166, z 2007 r. Nr 80, poz. 538, Nr 82, poz. 557 i Nr 181, poz. 1287 oraz z 2008 r. Nr 116, poz. 731, Nr 163, poz. 1012, Nr 220, poz. 1425 i Nr 228, poz. 1506.

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 27 lipca 2002 r. – Prawo dewizowe, regulując dokonywanie obrotu dewizowego, określa m.in. czynności obrotu dewizowego podlegające ograniczeniom oraz określa obowiązki związane z dokonywaniem takiego obrotu. Odstępowanie od tych ograniczeń i obowiązków dozwolone jest na podstawie ogólnego bądź indywidualnego zezwolenia dewizowego. Indywidualnych zezwoleń dewizowych udziela Prezes Narodowego Banku Polskiego w drodze decyzji administracyjnych, natomiast ogólne zezwolenia dewizowe są udzielane w drodze rozporządzenia wydawanego na podstawie art. 7 ustawy Prawo dewizowe przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych. Na podstawie w/w upoważnienia ustawowego zostało wydane rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 4 września 2007 r. w sprawie ogólnych zezwoleń dewizowych (Dz. U. Nr 168, poz. 1178 oraz z 2008 r. Nr 53, poz. 317). W § 3 – 11 oraz w § 14 tego rozporządzenia zamieszczone zostały przepisy zezwalające na odstępowanie od określonego w art. 9 pkt 15 ustawy Prawo dewizowe ograniczenia dotyczącego zawierania umów oraz dokonywania innych czynności prawnych, powodujących lub mogących powodować dokonywanie w kraju rozliczeń w walutach obcych oraz dokonywania w kraju takich rozliczeń. W dniu 24 stycznia 2009 r. weszła w życie ustawa z dnia 23 października 2008 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz ustawy – Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 228, poz. 1506), na podstawie której przepis art. 9 pkt 15 ustawy Prawo dewizowe został uchylony. Tym samym uchylone powinny zostać wspomniane zezwolenia, zawarte w § 3 – 11 i § 14 w/w rozporządzenia. Uchylenie w/w przepisów poprzez dokonanie nowelizacji rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 4 września 2007 r. wymagałoby jednak wprowadzenia w nim znacznej ilości zmian - uchyleniu musiałoby wówczas ulec aż 10 na jego 16 jednostek redakcyjnych. Rozwiązanie takie, jako prowadzące do zaburzenia konstrukcji i przejrzystości zmienianego aktu prawnego byłoby niewłaściwe z punktu widzenia zasad techniki prawodawczej. Dlatego konieczne jest wydanie nowego rozporządzenia w sprawie ogólnych zezwoleń dewizowych, które nie zawierałoby już przepisów o treści odpowiadającej obecnym § 3 – 11 i § 14.

Mając powyższe na uwadze opracowano przedkładany projekt rozporządzenia. W projekcie tym, poza pominięciem regulacji zawartych w § 3 – 11 i § 14 obecnego rozporządzenia nie wprowadzono jakichkolwiek innych zmian. Przepisy § 1 i 2 projektu stanowią dosłowne powtórzenie zapisów § 1 i 2 obowiązującego rozporządzenia, zaś § 3 – 5 projektu są dosłownym powtórzeniem zapisów jego § 11a – 13.

W § 1 projektu dokładnie w ten sam sposób jak w obowiązującym rozporządzeniu zdefiniowano pojęcia: kraju BIT i nierezydenta z kraju BIT, oraz zamieszczono takie same jak w rozporządzeniu obowiązującym zapisy o równym z krajami BIT traktowaniu krajów trzecich, z którymi Wspólnoty Europejskie i ich Państwa Członkowskie zawarły umowy o partnerstwie i współpracy, umowy stowarzyszeniowe lub inne podobne umowy zawierające postanowienia zobowiązujące do zapewnienia swobodnego przepływu kapitału i płatności w zakresie inwestycji bezpośrednich.

W § 2 projektu, zawierającym zezwolenia ogólne na odstępowanie od ograniczeń w dokonywaniu obrotu dewizowego z zagranicą, powtórzono w całości treść § 2 obowiązującego rozporządzenia. W projektowanych regulacjach, tak samo więc jak w obowiązującym rozporządzeniu, zamieszczono przepisy zezwalające rezydentom na dokonywanie w krajach BIT inwestycji bezpośrednich (pkt 1 i 2 w § 2 projektu)

oraz na nabywanie przez nich w kraju instrumentów, które zgodnie z przepisami dewizowymi mogą być w kraju zbywane przez nierezydentów (pkt 3 i 4 w § 2 projektu). Na takich samych warunkach jak w obowiązującym rozporządzeniu zezwolono rezydentom na otwieranie rachunków bankowych w krajach trzecich (pkt 9 i 10 w § 2 projektu), nabywanie od nierezydentów z krajów trzecich wartości dewizowych (pkt 5 w § 2 projektu) oraz zbywanie określonych aktywów finansowych w związku ze zmianą statusu dewizowego (pkt 8 w § 2 projektu). W pkt 6 i 7 w § 2 projektu zamieszczono zaś zapisy będące powtórzeniem zapisów pkt 6 i 7 w § 2 obowiązującego rozporządzenia, w których przewidziano zezwolenia na zbywanie przez rezydentów w krajach trzecich oraz zbywanie w kraju przez nierezydentów z krajów trzecich wierzytelności i innych praw, których wykonywanie następuje poprzez dokonywanie rozliczeń pieniężnych, powstałych na podstawie zezwolenia dewizowego.

W § 3 projektu powtórzono natomiast przepisy zawarte w § 11a obecnego rozporządzenia, zezwalające na odstępowanie od obowiązku zgłaszania właściwym organom przywozu do kraju i wywozu za granicę złota dewizowego lub platyny dewizowej oraz środków płatniczych, w przypadku gdy ich wywóz lub przywóz następuje przez granicę Rzeczypospolitej Polskiej z innymi państwami obszaru Schengen. W § 4 i 5 projektu powtórzono zaś regulacje zawarte w § 12 i 13 obowiązującego rozporządzenia, zezwalające na odstępowanie, na określonych w nich warunkach, od wynikającego z art. 25 ustawy Prawo dewizowe obowiązku dokonywania rozliczeń w kraju w obrocie dewizowym za pośrednictwem uprawnionych banków.

Niniejszy projekt nie zawiera przepisów technicznych i nie podlega notyfikacji przewidzianej w przepisach dotyczących sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych.

Niniejszy projekt nie wymaga zaopiniowania przez Europejski Bank Centralny. Projektowane regulacje stanowią bowiem powtórzenie przepisów obowiązującego rozporządzenia w sprawie ogólnych zezwoleń dewizowych, z wyłączeniem jedynie tych jego przepisów, które na skutek zmian w ustawie Prawo dewizowe wprowadzonych *ustawą z dnia 23 października 2008 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz ustawy – Prawo dewizowe*, od dnia jej wejścia w życie i tak stały się bezprzedmiotowe.

Wejście w życie projektowanego rozporządzenia nie wywoła skutków finansowych dla budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego ani nie spowoduje zwiększenia wydatków bądź zmniejszenia dochodów podmiotów sektora finansów publicznych.

Krótki termin wejścia w życie projektowanego rozporządzenia, tj. po upływie 7 dni od dnia jego ogłoszenia wynika z braku potrzeby zapewnienia dłuższego terminu na zapoznanie się z wprowadzanymi regulacjami jako stanowiącymi powtórzenie obecnych regulacji.

Z chwilą przekazania projektu do uzgodnień międzyresortowych elektroniczna wersja projektu zostanie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

Ocena skutków regulacji:

dot. projektu rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie ogólnych zezwoleń dewizowych.

1. Cel wprowadzenia rozporządzenia:

W dniu 24 stycznia 2009 r. weszła w życie ustawa z dnia 23 października 2008 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz ustawy – Prawo dewizowe (Dz. U. Nr 228, poz. 1506), na podstawie której uchylony został przepis art. 9 pkt 15 ustawy Prawo dewizowe. Po wejściu w/w ustawy w życie uchylone powinny zostać przepisy § 3 – 11 i § 14 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 4 września 2007 r. w sprawie ogólnych zezwoleń dewizowych, zawierające zezwolenia na odstępowanie od przewidzianego dotychczas w art. 9 pkt 15 ograniczenia. Zgodnie z zasadami techniki prawodawczej uchylenie tych przepisów może odbyć się jednak wyłącznie poprzez wydanie nowego rozporządzenia w sprawie ogólnych zezwoleń dewizowych, które nie zawierałoby już przepisów o treści odpowiadającej obecnym § 3 – 11 i § 14. W związku z powyższym opracowano niniejszy projekt.

2. Zakres oceny skutków regulacji:

Regulacje zawarte w projektowanym rozporządzeniu stanowią powtórzenie przepisów obowiązującego rozporządzenia w sprawie ogólnych zezwoleń dewizowych, z wyłączeniem jedynie tych jego przepisów, które na skutek zmian w ustawie Prawo dewizowe wprowadzonych ustawą z dnia 23 października 2008 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz ustawy – Prawo dewizowe, od dnia jej wejścia w życie stały się bezprzedmiotowe. Z uwagi na powyższe nie ma potrzeby tworzenia pogłębionej analizy.

3. Podmioty, na które oddziałuje nowelizacja:

Proponowana regulacja dotyczy szerokiego katalogu podmiotów dokonujących obrotu dewizowego. Niemniej z uwagi na fakt, iż przepisy projektowanego rozporządzenia nie zawierają nowych regulacji w stosunku do obowiązującego rozporządzenia w sprawie ogólnych zezwoleń dewizowych jego wejście w życie nie wywrze na te podmioty bezpośredniego oddziaływania.

4. Skutki wprowadzenia rozporządzenia:

- Wpływ rozporządzenia na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego:
Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje zmniejszenia dochodów ani zwiększenia wydatków jednostek sektora finansów publicznych, w tym budżetu państwa i budżetów jednostek samorządu terytorialnego, w stosunku do wielkości wynikających z obecnie obowiązujących przepisów.
- Wpływ rozporządzenia na rynek pracy:
Wejście w życie rozporządzenia nie spowoduje skutków dla rynku pracy.
- Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw:
Rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość ani na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

- Wpływ regulacji na sytuację regionów i rozwój regionalny:
Wejście w życie rozporządzenia nie wpłynie na sytuację regionów ani na rozwój regionalny.

5. Zakres konsultacji społecznych:

W projektowanym rozporządzeniu nie wprowadza się nowych rozwiązań, a jedynie dostosowuje się przepisy o ogólnych zezwoleniach dewizowych do zmian dokonanych w ustawie Prawo dewizowe ustawą z dnia 23 października 2008 r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz ustawy – Prawo dewizowe, w związku z czym nie jest wymagane poddanie go konsultacjom społecznym.